

то, и освѣнь това, туй рѣшеніе опрѣдѣли по-ясно положеніе-то на двѣ-тѣ противны партіи: заповѣдь-та на Университета бѣше издадена безъ одобреніе-то на народно болшинство, и заради това, рѣшеніе-то ся считаше противно на Чешекж-тж народность. Гусъ и негови-тѣ другари ся почитахж като родолюбцы и пріятели на народа, а пакъ онѣзи, които осждихж 45-тѣ членове, бѣхж противници на Гуса и на преобразование.

За да можемъ по-добрѣ да разберемъ това, ный трѣбва да забѣлѣжнмъ че въ него врѣме Пражскый-тѣ Университетъ бѣше раздѣленъ на четири народности: Чешка, Поляшка, Саксонска и Баварска, а послѣдни-тѣ три въобще ся наричахж съ едно име — Нѣмска. Чешско-то отдѣленіе съставляваше само еднж шестж отъ цѣлыя Университетъ, тѣй щото този Университетъ, основанъ въ единъ Чешскый градъ и отъ единъ Чешскый царь, не е былъ никакъ едно народно Чешско учебно заведеніе. Въ управленіе-то на Университета, Нѣмци-тѣ имахж три гласове, а пакъ Чехи-тѣ само единъ гласъ; тѣй щото когато Чехи-тѣ прѣдлагахж нѣщо, другы-тѣ три народности ся съединявахж и го отхвърляхж. Нѣма съмнѣніе че прѣодоляваніе-то на тѣзи чуждестранны гласове бѣше причина-та да ся осждѣхж Виклифови-тѣ членове, макаръ и Чехи-тѣ да бѣхж противни на това осжжденіе; но тѣзи случка породила еднж силнж борбж помежду двѣ-тѣ партіи, която ся продѣлжавѣ за нѣколко години, и